

Päätös maa-ainesluvan ja ympäristöluvan yhteishakemuksesta, Maanrakennus Pekka Ahonen Oy , Härän maa-ainesalue, osa kiinteistöstä 576-874-1-1.

PADDno-2026-52

ASIA

Päätös maa-aineslain (555/1981) 4 §:n mukaisesta maa-ainesten ottamislupahakemuksesta sekä ympäristönsuojelulain (527/2014) 27 §:n mukaisesta ympäristölupahakemuksesta. Yhteistä lupaa on haettu yhdellä lupahakemuksella ja asia ratkaistaan yhdellä päätöksellä (MAL 4 a § ja YSL 47 a §).

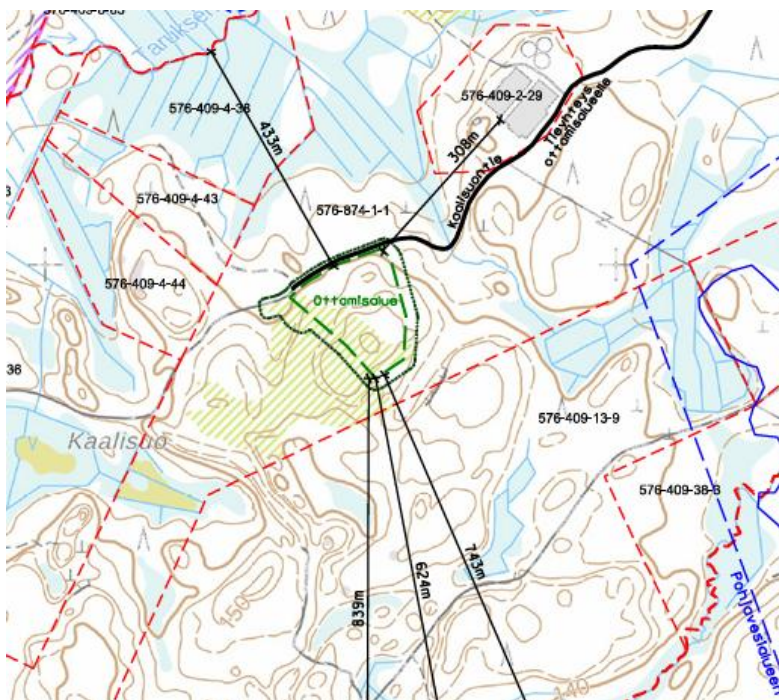
Hakija

Maanrakennus pekka Ahonen Oy (Y- tunnus: 0857555-4).

Yhteyshenkilö: Sama kuin hakija, p. 0400-352 901, pekka@ahonen.inet.fi

Toiminta ja sen sijainti

Hakemus koskee lupaa kiviaineksen murskaukseen, poraukseen ja rikutukseen osalla kiinteistöä 576-874-1-1. Likimääräinen käyntiosoite on Kaalisuontie 166, Maakeski. Lupaa haetaan 15 vuodeksi 150 000 m³ ktr kokonaisottomäärälle. Kiinteistön kokonaispinta-ala on n. 364,8 ha, josta ottamisalueen pinta-ala on n. 2,6 ha.

Kuva 1. Toiminnan sijainti peruskartalla (hakemus/ Maanmittauspalvelu Puttonen Oy).

Luvan hakemisen peruste ja lupaviranomaisen toimivalta

Maa-aineslain (555/1981) 1 §:n ja 4 §:n mukaan kiven, soran, hiekan, saven ja mullan ottamiseen pois kuljetettavaksi taikka paikalla varastoitavaksi tai jalostettavaksi tarvitaan lupa lukuun ottamatta tavanomaista kotitarvekäyttöä. Ympäristönsuojelulain (527/2014) 27 §:n mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan on oltava lupa.

Lain liitteen 1 taulukon 2 mukaan luvanvaraista on:

- 7c-kohta: kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maarakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää
- 7e-kohta: kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää.

Maa-aineslain 4 a §:n (424/2015) ja ympäristönsuojelulain 47 a §:n mukaan maa-ainesten ottamista koskeva lupahakemus ja samaa hanketta koskeva ympäristölupahakemus on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana. Maa-aineslain 7 §:n mukaan maa-ainesten ottamista koskevan lupa-asian ratkaisee kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 34 §:n ja ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (713/2014) 2 §:n nojalla kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee ympäristölupahakemuksen, kun kyseessä on:

- kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maarakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää;
- kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatus, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää.

Padasjoen kunnan hallintosäännön (Kunnanvaltuusto 8.6.2026 § 20, voimaan 1.8.2026) 30 §:n mukaisesti Padasjoen ympäristönsuojeluviranomaisena toimii Teknisen lautakunnan jaosto.

Asian vireille tulo

Hakemus on tullut vireille 26.2.2026 ja sitä on täydennetty 12.8.2026. Hakemus sisältää seuraavat asiakirjat:

- Maa-ainesten ottosuunnitelma ja Maa-aines- ja ympäristöluvan yhteishakemus ja Ympäristölupahakemus (Maanmittauspalvelu Puttonen Oy)
- Peruskarttaote, Yleiskartta, leikkaukset, louhinta (Maanmittauspalvelu Puttonen Oy)
- Lopputilanne, nykytilanne (Maanmittauspalvelu Puttonen Oy)

- Kiinteistörekisteriote, kiinteistörekisterin karttaote ja maakuntakaavaote (Maanmittauspalvelu Puttonen Oy)
- Kaivannaisjätesuunnitelma (Maanmittauspalvelu Puttonen Oy)
- Vastine LVV:n lausuntoon ja luontoselvitys (Luontoselvitys: ProAgria)

Alueen kaavatilanne, sijaintipaikan erityispiirteet sekä toiminnan aiemmat luvat

Kaavoitus

Alueella ei ole asemakaavaa. Alue on merkattu Päijät-Hämeen maakuntakaavaan (2014, lainvoimainen 14.5.2019) merkinnällä me9 (melualue) ja llk7 (luonnonvaralogistiikan kehittämisen kohdealue).

Sijaintipaikan erityispiirteet

Lähimmät suojelukohteet ovat Frans Joosefin luonnonsuojelualue, Rekolanlaakson luonnonsuojelualue ja Rouvalan luonnonsuojelualue. Kaikki nämä kohteet sijaitsevat n. 2,6 km päässä kohteesta. Ottamisalue sijaitsee puolustusvoimien Taruksen ampumaradan melualueella. Ottamisalueen lähistöllä ei ole vakituista- eikä loma-asutusta. Lähimmät vakituiset asuinrakennukset sijoittuvat suunnitelma-alueesta noin 1000 metriä itään.

Lähin vesistö on Taruksenoja, joka sijaitsee noin 400 metrin päässä suunnitelma-alueesta. Suunnitelma-alueen hulevedet johdetaan hallitusti joko pumpaamalla tai avo-ojaa pitkin pois alueelta. Hulevedet johdetaan tarvittaessa viivytysaltaaseen ennen niiden laskua metsäojaan.

Lupahakemuksen mukaista toimintaa ei ole ennen harjoitettu ko. paikalla.

ALUEEN JA TOIMINNAN KUVAUS HAKEMUKSEN MUKAAN

Sijainti ja maanomistus

Häkän maa-ainesalue sijaitsee Maakesken kylällä Padasjoen kirkonkylän eteläpuolella n. yhdeksän kilometrin etäisyydellä kirkonkylästä. Liikenne ottamisalueelta Valtatielle 24 tapahtuu Kaalisuontien kautta.

Ottamisalue ei sijaitse pohjavesialueella. Kiinteistön omistaa Häkän Yhteismetsä. Maanomistajat ja luvanhakija ovat tehneet keskinäisen sopimuksen toiminnasta.

Luonnonolot, maisema ja kaavoitus

Ottamisalueella ei ole aikaisempaa ottotoimintaa, vaan alue on ollut metsätalouskäytössä. Haettavan ottoalueen pinta-ala on noin 2,6 ha. Louhintaa ja murskausta on tarkoitus suorittaa suunnitelmassa esitetyllä alueella.

Ottamisaluetta lähimpänä vesistönä on Taruksenoja, joka virtaa ottamisalueen pohjoispuolella lähimmillään n. 430 m:n etäisyydellä ottamisalueesta. Ottamisaluetta

lähimpänä oleva vakavesi on Iso-Koivisto (W=N2000+140.6), joka sijaitsee n. 620 metrin etäisyydellä ottoalueesta etelään.

Ottamisalueen lähistöllä ei ole muita vesistöjä.

Ottamisalueen lähistöllä ei ole vakituista asutusta. Lähimmät lomarakennukset sijaitsevat n. 740 m:n ja n. 840 m:n päässä ottamisalueesta etelään.

Päijät-Hämeen maakuntakaavassa ottoalueelle on tehty kaksi aluemarkintää. Ottamisalue on merkitty sekä puolustusvoimien Taruksen ampumaradan melualueeksi (me9) että Vakkilan luonnonvaralogistiikan kehittämisen kohdealueeksi (llk7). Alueella ei ole voimassa olevaa yleis- tai asemakaavaa.

Toiminta-alueen kuvaus

Maanrakennus Pekka Ahonen Oy hakee ympäristönsuojelulain mukaista ympäristölupaa, joka koskee kiviaineksen porausta, louhintaa, rikotusta ja murskausta Padasjoen kunnan Maakesken kylässä, Hakan maa-ainesalueella. Murskaus suoritetaan siirrettävällä murskauslaitoksella. Kyseessä on uusi toiminta.

Alueella tuotetaan kalliomursketta keskimäärin 25 000 tn/a ja enintään 50 000 tn/a. Murskattava määrä voi vaihdella kiviainesten kysynnän mukaan. Laitos koostuu esimurskaimesta ja jälkimurskaimesta sekä seulastosta. Lähtömateriaali syötetään pyöräkuormaajalla tai kaivinkoneella syöttimeen, joka annostelee materiaalin esimurskaimeen. Ensimmäisen murskausvaiheen tuote siirretään kuljettimella joko suoraan jälkimurskaimeen tai seulalle. Toisessa vaiheessa murskausta ja seulontaa jatketaan halutun tuotteen valmistamiseksi. Murskeen siirtoon ja kuormaukseen käytetään pyöräkuormaajaa. Valmis murske kuljetetaan asiakkaille kuorma-autoilla. Murskauslaitoksen ja varastokasojen sijoitus on esitetty suunnitelmakartassa.

Toiminto	Keskim. toiminta-aika (h/a)	Päivittäinen toiminta-aika klo	Viikoittainen toiminta-aika	Ajallinen vaihtelu toiminnassa
Poraaminen	noin 120–200 h	Ma-Pe 7.00–21.00	Ma-Pe 7.00–21.00	Menekin mukaan
Rikotus	noin 30 h	Ma-Pe 8.00–18.00	Ma-Pe 8.00–18.00	
Murskaaminen	120–200 h	Ma-Pe 7.00–22.00	Ma-Pe 7.00–22.00	Menekin mukaan
Kuormaaminen ja kuljetus		Ma-Pe 6.00–22.00	Ma-Pe 6.00–22.00	Satunnaisesti La ja Su 7.00–18.00

Vuosittainen murskausaika on n. 1-2 viikkoa. Murskausta tehdään arkisin maanantaista perjantaihin klo 7.00–22.00 välisenä aikana. Murskaus suoritetaan pääasiassa syksyllä (syysmarraskuu) tai keväällä (huhti-toukokuu). Poraamista suoritetaan noin viikon verran vuodessa arkisin maanantaista perjantaihin klo 7.00–21.00 välisenä aikana. Rikotusta tehdään viikko vuodessa arkisin maanantaista perjantaihin klo 8.00–18.00 välisenä aikana. Räjäytykset

tehdään arkipäivisin kello 8.00-18.00 välisenä aikana. Louhinta- ja murskaustoimintaa ei kuitenkaan suoriteta arkipyhinä ja viikonloppuina.

Tuotteiden myyntikuljetuksia tehdään ympäri vuoden asiakkaiden tarpeiden mukaan. Vilkkain aika kuljetusten osalta on kevät- ja syyskesällä sekä syksyllä. Kuormausta ja kuljetusta tehdään arkisin maanantaista perjantaihin klo 6.00–22.00 välisenä aikana sekä satunnaisesti erityisistä syistä lauantaisin ja sunnuntaisin klo 7.00–18.00 välisenä aikana. Kelirikon aikaan kuormausta ja kuljetusta on välttämätöntä suorittaa satunnaisesti myös viikonloppuisin. Lisäksi kesäaikaan on perusteltua suorittaa kuormausta ja kuljetusta viikonloppuisin satunnaisesti vapaa-ajan asutuksien rakentamisien tarpeisiin.

Alueella on tehty luontokartoitus LVV:n lausunnon vuoksi. Luontoselvitys on toimitettu ympäristösihteerille 12.8.2026. Luontoselvitys on esitetty erillisenä liitteenä.

Käytettävä kalusto ja polttoaineiden varastointi

Polttoaineet varastoidaan työmaalla kaksoisvaippasäiliöissä, jotka ovat varustettu ylitäytönestimillä. Tankkauslaitteisto varustetaan sulkuventtiilillä, ettei tankkauslaitteiston vuoto- ja rikkoutumistilanteessa säiliö pääse valumaan tyhjäksi. Tankkauslaitteisto lukitaan luvattoman käytön estämiseksi. Murskauslaitoksen polttoainesäiliöt ovat kooltaan 3-6 m³, kerralla varastoitava kevyen polttoöljyn määrä on enintään 6-18 m³. Öljytuotteet varastoidaan tynnyreissä, niille tarkoitettussa valuma-altaallisessa varastossa. Voiteluaineet ja ongelmajätteet säilytetään tiivispohjaisessa lukittavassa huoltokontissa. Öljytuotteiden varastojen koko pyritään pitämään mahdollisimman pienenä tuotantotekniset näkökohdat huomioiden. Poltto- ja voiteluaineet sekä kunnossa olevat työkoneet varastoidaan tukitoiminta-alueelle. Tukitoiminta-alue rakennetaan murskeella kantavaksi.

Pöly

Toiminnasta aiheutuva raskasliikenne tapahtuu ottamisalueelta Kaalisuontietä pitkin valtatielle 24 ja siitä edelleen toimituskohteisiin. Pölyämistä torjutaan tarvittaessa teiden säännöllisellä kunnostamisella ja kastelemalla.

Päästöt ilmaan

Ilmaan joutuvat päästöt muodostuvat kiviaineksen syötöstä murskaamoon, murskaamisesta, seulonnasta, kuormaamisesta ja kuljetuksista aiheutuvista pölyämisestä sekä polttomoottorikäyttöisten laitteiden pakokaasupäästöistä. Pölyleijuman suojaetäisyydet on esitetty Tielaitoksen julkaisussa ”Asfalttiasemien ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelu 1994”. Tämän ohjeen mukaan sallittu leijuma vapaassa tilassa kahden tunnin aikana (0,4 mg, 2 tuntia) alitetaan 300 m:n etäisyydellä käytettäessä C-luokan murskauslaitosta. Siirrettävänä murskaimena käytetään Tielaitoksen luokituksen mukaista B-luokan murskauslaitosta. Kyseisellä murskaamalla sallittu leijuma vapaassa tilassa kahden tunnin aikana (0,4 mg, 2 tuntia) alitetaan 150 m:n etäisyydellä. B luokan murskauslaitoksessa pölyn haitallista leviämistä vähennetään tarvittaessa kiviaineksen kastelulla ja kuljettimien koteloinneilla

esim. suojaamalla seulasto, syöttimet, kuljetushihnat ja pudotuspaikat. Myös kiviaineksen pudotuskorkeuden minimointi vähentää pölyämistä. Sääolot (tuuli, sade) ja laitoksen sijoittaminen alueelle vaikuttavat oleellisesti pölyn leviämiseen.

Pöylähteet sijoitetaan mahdollisimman kauas häiriintyvistä kohteista ja mahdollisimman alas ympäröivään maastoon nähden sekä tuote- ja varastokasat sijoitetaan mahdollisimman lähelle laitosta, häiriintyvien kohteiden suuntaan. Tuote ja varastokasat pidetään mahdollisimman korkeina.

Kuivina aikoina kiviainesta voidaan tarvittaessa kastella vedellä ennen murskaamoon syöttämistä. Lisäksi tuotekasojen pölyämistä voidaan ehkäistä kastelulla.

Murskauslaitoksen melulähteet ovat pyöräkuormaaja, murskaimet, seulasto, kuljettimet ja aggregaatti. Lisäksi melua syntyy kuormaus- ja kuljetusvälineistä. Murskaustoiminnan aiheuttamaa melua esiintyy tasaisesti laitoksen toiminta-aikana. Kiviainesten kuormaus- ja kuljetuskalustosta aiheutuu normaalia liikennemelua, jonka määrä on vähäistä johtuen pienistä liikennemääristä. Valtioneuvoston päätöksen mukaan (N:o 993/1992) keskimääräinen melutaso ei saa ulkona ylittää seuraavia arvoja.

Alue, jolle melu kohdistuu	Päivä (07-22)	Yö (22-07)
Asumiseen käytettävät alueet	55 dBA	50 dBA
Uudet asuinalueet	55 dBA	45 dBA
Loma-asutus	45 dBA	40 dBA

Melu

Ohjearvo tarkoittaa keskimelutasoa koko ohjearvon aikavälillä. Siten lyhytaikaiset melunrajan ylitykset eivät aiheuta ohjearvon ylitystä. Laitoksen aiheuttamaan melutasoon häiriintyvissä kohteissa vaikuttaa etäisyys, maanpinnan muoto ja – laatu, äänilähteen ja havaintopisteen korkeussuhteet sekä äänen taajuus. Välimaaston ollessa pehmeää (metsä, kasvipeite) etäisyysvaimennus on suurempi kuin kovalla pinnalla (kallio, vesi). Tielaitoksen julkaisussa ”Asfalttiasemien ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelu 1994”, esitettyjen mittausten mukaan kivenmurskaamon aiheuttama A-äänitaso 25 m:n etäisyydellä kiertävällä polulla (LpA, 25m) on 85 dB. Murskauksessa melutaso laskee 55 dB:n alapuolelle esteettömässä tasaisessa maastossa pehmeällä pinnalla (metsä, kasvipeite) noin 410 m:n ja kovalla pinnalla (kallio, vesi) 610 m:n matkalla. Laitos sijoitetaan alueelle niin että laitoksen käyttö on mahdollisimman tehokasta. Murskekasat sijoitetaan suojauksen parantamiseksi mahdollisimman lähelle tuotantopaikkaa. Melua aiheuttavien laitteiden, kuten aggregaatin melua voidaan vähentää koteloinnein ja kattein.

Lähin melulle altistuva kohde on noin 300 m:n etäisyydellä ja koko tämä matka on pehmeää pintaa. Kyseinen kohde on tuotantosikala, murskauslaitos ei aiheuta haittaa ko. toiminnalle. Tuotevarastokasat sijoitetaan noin 10–20 m:n päähän laitoksesta mahdollisuuksien mukaan

häiriintyvien kohteiden suuntaan. Tuotevarastokasoista tehdään noin 5-7 m korkeita. Tielaitoksen julkaisussa ”Asfalttiasemien ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelu 1994”, esitetyn käyrästön mukaan (pehmeä maanpinta, kuulijakorkeus 2 m) 50 m:n etäisyydellä olevan 10 m korkean esteen vaikutuksesta äänitaso laskee 45 dB:n alapuolelle noin 320 m:n matkalla. Tielaitoksen julkaisussa esitettyjen mittaustulosten ja käyrästöjen sekä laitoksen ympäristöolosuhteiden perusteella päiväaikaiset melutasot eivät ylitä valtioneuvoston antamia päiväaikaisen ympäristömelun ohjearvoja lähimpien asuinrakennusten kohdilla. Tarkasteltavat toimet eivät aiheuta merkittävässä määrin tärinää.

Pohja- ja pintavedet

Murskauslaitoksella ei ole maaperää ja pohjavettä pilaavaa vaikutusta. Maaperän ja pohjaveden suojelun kannalta ovat keskeisessä asemassa poltto- ja voiteluaineiden sekä mahdollisesti syntyvien erilaisten jätteiden huolellinen käsittely ja varastointi. Kyseisten aineiden käsittely ja varastointi on selostettu hakemuksessa. Työkoneiden osalta on valvottava, ettei niistä pääse vuotamaan maahan poltto- tai voiteluaineita.

Toiminta-alue on pääasiassa kallio- ja moreenipintainen. Alueen maanpinnan kallistuksilla ja pohjan muotoilulla varmistetaan, ettei alueelta purkaudu hallitsemattomasti pintavesiä. Alueelle, jolla varastoidaan ja käsitellään poltto- ja voiteluaineita, varataan asianmukainen öljyvahinkojen torjuntakalusto. Mahdolliset öljyiset hulevedet kerätään umpisäiliöön, josta ne toimitetaan ympäristöluvanvaraiselle käsittelijälle. Öljyvahingon sattuessa tulee tilanteen paheneminen estää ja ryhtyä toimenpiteisiin öljyntyneen maan poistamiseksi. Asiasta ilmoitetaan välittömästi Päijät-Hämeen pelastuslaitokselle.

Toiminta ei aiheuta jätevesipäästöjä ympäristöön. Mahdolliset sosiaalitilojen jätevedet kerätään umpisäiliöön ja tyhjennetään kunnan osoittamaan tyhjennyspaikkaan.

Jätehuollon järjestäminen

Laitoksen jätehuolto järjestetään jätelain ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisesti. Toiminnassa huolehditaan, että jätettä syntyy mahdollisimman vähän. Toiminnassa huolehditaan myös siitä, ettei alueelle muodostu pitkäaikaisia jätevarastoja. Jäteöljyt, öljynsuodattimet, kiinteät öljyjätteet ja akut yms. varastoidaan niiden syntyessä erillisessä tiivispohjaisessa kontissa, joka sijoitetaan tukitoiminta-alueelle. Ongelmajätteet toimitetaan säännöllisin väliajoin käsiteltäviksi alan yrittäjien toimesta hyväksyttyihin keräilypaikkoihin. Jokaisesta käynnistä jää työmaalle selvitys vastaanotetusta jätteestä.

Selvitys parhaan käyttökelpoisen tekniikan käytöstä

Yleisesti alan parhaana käyttökelpoisena tekniikkana voidaan pitää kaikkia raaka-aineiden kulutuksen ja ympäristövaikutusten minimointiin tähtääviä toimia, kuten tuotantoprosessien optimointi, pöly, melu- ja maaperäsuojaukset sekä pohja- ja pintavesien suojelu. Ilmaan joutuvien päästöjen vähentämistoimet ja melupäästöjen vähentämistoimet on esitetty hakemuksessa.

Laitoksen eri työvaiheissa käytetään nykyaikaista ja kunnossa olevaa kalustoa, joka huolletaan ajallaan. Lisäksi toiminnoissa käytetään ammattitaitoista työvoimaa.

Murskauslaitoksena käytetään suojausasteeltaan B-luokan laitosta, jossa pölyn haitallinen leviäminen ympäristöön voidaan estää kastelemalla silloin, kun lämpötila on nollan yläpuolella, ja muutoin suojaamalla seulastot ja muut pölylähteet peittein ja koteloinnein. Murskauksessa ja siihen kiinteästi liittyvissä toimenpiteissä käytetään parasta käytännön periaatteiden mukaista tekniikkaa.

- laitosalue pidetään siistinä ja asianmukaisessa kunnossa
- poltto- ja voiteluaineiden varasto ja käsittelypaikat suojataan asianmukaisesti
- laitoksen jätehuolto järjestetään asianmukaisesti
- päästöjen vähentämistoimet ovat yleisesti käytettyjä ja hyväksyttyjä
- valumavesien käsittelymenetelmä on yleisesti käytetty ja hyväksytty
- melu- ja pölyesteet pidetään kunnossa ja riittävän korkeina
- alue maisemoidaan asianmukaisesti ottamistoiminnan päättyessä

Edellisen arvion perusteella laitosalueella noudatetaan ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua parasta käyttökelpoista tekniikkaa sekä ympäristön kannalta parhaiden käytäntöjen soveltamista.

Arvioitaessa toiminnan vaikutusta ympäristöön tulee huomioida murskaustoiminnan lyhytkestoisuus. Toimintavuotta kohti kallion murskausaika on n. 1-2 viikkoa ja toimintaa harjoitetaan sellaisella alueella jonka läheisyydessä ei ole häiriintyviä kohteita.

Toiminta ei tule aiheuttamaan haittaa ihmisten terveydelle eikä alenna ympäristön yleistä viihtyvyyttä. Tielaitoksen julkaisussa esitettyjen mittaustulosten ja käyrästöjen perusteella melutasot eivät ylitä valtioneuvoston antamia päiväaikaisen ympäristömelun ohjearvoja. Toiminnasta aiheutuvat melupäästöt sekä keinot niiden vähentämiseksi on esitetty hakemuksessa.

Alueella eikä sen välittömässä läheisyydessä ole maisemallisia tai muita suojeluvarauksia, joten laitoksen toiminnalla ei näihin ole vaikutuksia.

Ottamistoiminta ja murskaus jää ottoalueen sisään, joten laitosalue ei näy kauaksi. Laitoksen toiminnalla ei ole vaikutuksia seudun kaukomaisemakuvaan. Toiminnan vaikutukset ovat lähinnä lähimaisemakuvaan ja toiminta-alueeseen liittyviä ja pääosin ottamistoiminnan aikaisia ja jäävät siten väliaikaisiksi ja vähäisiksi. Toiminnan päätyttyä, viimeistelytyöiden jälkeen, metsän uudistuttua alue sulautuu saumattomasti lähimaastoon.

Vaikutukset vesistöön ja sen käyttöön arvioidaan vähäisiksi, eikä niitä voida erottaa vesialueeseen kohdistuvasta muusta kuormituksesta.

Kohteessa käytettävällä murskaamalla sallittu leijuma vapaassa tilassa kahden tunnin aikana (0,4 mg³, 2 tuntia) alitetaan 150 m:n etäisyydellä laitoksesta. Toiminnasta aiheutuvat hengitettävien hiukkasten päästöt (PM₁₀) eivät ylitä valtioneuvoston asetuksessa

ilmanlaadusta 711/2001 säädettyjä raja-arvoja ulkoilmassa lähialueen vakituisen asunnon lähistöllä. Laitoksen toiminnalla ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta ilman laatuun laitoksen ulkopuolella. Päästöt ilmaan ovat selvitetty hakemuksessa.

Ottamisalue ei sijaitse pohjavesialueella. Hankkeesta ei arvioida aiheutuvan maaperän pilaantumista. Ottamisalueelle ei ole tehty ympäristövaikutusten arviointia.

Toimintaan liittyvät riskit ja toimet niiden ehkäisemiseksi

Toimintaan arvioidaan liittyvän vähän riskejä. Suurimpia riskitekijöitä ovat poltto- ja voiteluaineiden käsittely sekä koneissa käytettävien hydraulikkaöljyjen sekä polttoaineiden pääsy häiriö- ja onnettomuustilanteissa pinta- ja pohjaveteen. Lisäksi työmaaliikenne muodostaa pienen liikenneturvallisuusriskin. Kaikki laitosalueella työskentelevä työntekijät ovat tietoisia ympäristö- ja maa-ainesten ottolupaehdoista siltä osin kuin se heidän työtään koskee.

Alueella työskenneltäessä kiinnitetään erityistä huomiota laitteiden ja koneiden huoltoon, kuntoon, öljyvuotoihin ja öljyjen sekä polttoaineiden käsittelyyn ja varastointiin. Alueelle varataan öljynimeytysainetta, jotta asianmukaisiin torjuntatoimiin voidaan välittömästi ryhtyä onnettomuuden sattuessa. Häiriön sattuessa laitoksessa, sen käyttäjä keskeyttää tuotannon ja häiriö poistetaan ennen tuotannon jatkamista.

Toiminta-alueella vähennetään työmaaliikenteeseen kohdistuvaa riskiä rajoittamalla nopeuksia sekä varustamalla kuljetusajoneuvot ja työkoneet peruutusvaroitussäänellä. Suojaimien käyttö ja turvasäännösten noudattaminen vähentävät henkilövahinkojen syntymistä. Ensisammutuskalusto on jatkuvasti saatavilla mahdollisten syttymispaikkojen läheisyydessä. Poliisin, pelastuslaitoksen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen puhelinnumerot pidetään helposti ja nopeasti saatavilla. Poltto- ja voiteluaineiden sekä muiden tuotannossa käytettävien aineiden varastointi on selostettu hakemuksessa. Tiedot maaperän, pohjaveden ja pintavesien suojelemiseksi tehtävistä toimista ja varautumisesta poikkeustilanteisiin on esitetty hakemuksessa.

Toiminnan tarkkailu

Laitokselle nimetään vastuuhenkilö. Laitoksella pidetään jatkuvaa työmaapöytäkirjaa, josta ilmenevät kaikki toimintaan liittyvät tapahtumat. Pöytäkirjaan merkitään laitoksen käyntiajat, tuotantomäärät, tiedot käytettävistä raaka-aineista, ongelmajätetiedot, toimintahäiriöt ja niiden syyt, tankkauspaikan kunto, polttoaine- ja öljysäiliöiden kunto sekä ongelmajätevaraston kunto. Mikäli havaitaan poikkeamia, ongelmaan puututaan välittömästi ja häiriötilanne korjataan parhaalla mahdollisella tavalla.

Laitoksen vastuuhenkilö tarkkailee toimintaa jatkuvasti. Toiminnan aiheuttamaa melua ja pölyä seurataan jatkuvasti aistinvaraisesti. Pöly- ja melumittauksia suoritetaan, jos erityinen syy niin vaatii.

Laitoksen toiminnasta kootaan kirjanpidon ja tarkkailun perusteella vuosiraportti. Raportti toimitetaan valvontaviranomaiselle sovittuna ajankohtana. Raportissa esitetään toiminnan ja sen vaikutusten kannalta merkitykselliset asiat kuten: laitoksen käyntiajat, alueelta lähteneiden tuotteiden määrät, käytettyjen raaka-aineiden määrät, jätteiden määrä ja käsittely sekä tiedot merkittävistä häiriötilanteista ja niiden takia mahdollisesti tehdyistä toimenpiteistä.

ASIAN KÄSITTELY

Kuulutus ja hakemusasiakirjat ovat olleen nähtävillä kunnan verkkosivuilla ajalla 28.4.-31.5.2026. Maanomistajan toimesta kuntaan on toimitettu kirjallinen naapurinkuuleminen Padaspekoni Oy:ltä. Ilmoitus kuulutuksesta lähetettiin kirjeitse asianosaisille (4 rajanaapuria). Kuulutus julkaistiin myös paikallislehdessä. Hakemuksesta ei jätetty muistutuksia. Hakemuksesta pyydettiin lausunto Lupa- ja valvontavirastolta. Lupa- ja valvontavirasto pyysi täydentämään hakemusta mm. luontoselvityksellä. Luvan hakija toimitti vastineen, joka sisälsi luontoselvityksen 12.8.2026. Nämä asiakirjat toimitettiin vielä Lupa- ja valvontavirastoon, josta tuli lausunto 28.9.2026. Maanomistaja on toimittanut ympäristösihteerille suostumuksen maa-ainesten ottoon, kallion louhintaan ja murskaamiseen 24.4.2026. Tässä asiakirjassa on maininta, että yksityiskohtainen sopimus laaditaan vielä myöhemmin maanomistajan ja toiminnanharjoittajan välille.

LVV:n lausunnot:

Lausunto 29.5.2026:

Alueen luonto

Suunnittelualue on kallioinen mäkialue, jolla on pääosin harvennettua mäntyvaltaista havumetsää. Suunnittelualan etelä- ja länsireuna ovat hyvin nuorta havupuutaimikkoa. Hakemusasiakirjojen mukaan toiminnan ympäristövaikutukset ovat vähäiset, eikä vaikutuksia luontoon ja luonnonsuojeluarvoihin ole. Asiakirjoista ei kuitenkaan käy ilmi, mihin arvio perustuu. Lupa- ja valvontavirasto huomauttaa, että jotta lupakäsittelyä varten on olemassa riittävät tiedot luvan myöntämisedellytysten arviointiin, tulee hanketta varten laatia luontoselvitys.

Pohjavedensuoielu

Hakemuksen mukaan alueella ei ole havaittu pohjavettä. Hakemuksessa ei ole kuitenkaan esitetty, mihin havainnot perustuvat lisäksi hakemuksen mukaan pohjaveden ja alimman ottotason väliin jää riittävä suojakerros. Suunnitelmassa ei ole esitetty miten suojakerroksen paksuus on selvitetty/selvitetään.

Pohjaveden tarkkailu

Pohjaveden pinnankorkeutta tulee seurata ottamisalueelle asennettavasta pohjaveden havaintoputkesta tai kaivosta säännöllisesti neljä kertaa vuodessa (maalis-, kesä-, syys-,

joulukuu) koko luvan voimassaoloajan. Ylimmän mitatun luonnollisen pohjavedenpinnanyläpuolelle tulee pohjavesialueen ulkopuolella aina jäädä vähintään 1-2 metriä paksu koskematon suojakerros. Mikäli pohjaveden pinnan tarkkailussa havaitaan pohjaveden pinta ennalta arvioitua ylemmällä tasolla, tulee alin ottotaso määritellä niin, että suunniteltu 1-2 metrin suojakerros toteutuu. Hakemuksesta puuttuu esitys pohjaveden laadun seurannasta. Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan alueella on tarpeen tarkkailla kiviainesten oton ja käsittelyn sekä alueelle tuotavien maiden vaikutusta pohjaveden laatuun.

Pintavesien suojelu

Hakemuksen mukaan toiminta-alue on pääasiassa kallio- ja moreenipintainen. Alueenmaanpinnan kallistuksilla ja pohjan muotoilulla varmistetaan, ettei alueelta purkaudu hallitsemattomasti pintavesiä. Vaikutukset vesistöön ja sen käyttöön arvioidaan vähäisiksi, eikä niitä voida erottaa vesialueeseen kohdistuvasta muusta kuormituksesta.

Nykytilanne- ja lopputilannekarttoihin on merkitty, että vedet johdetaan pois alueelta alueen koillisosasta. Hakemuksessa ei ole esitetty valumavesien käsittelymenetelmää. Alueelle tulee rakentaa laskeutusallas alueelta pois johdettavalle vedelle. Lupaviranomaiselle tulee esittää selvitys vesien johtamisesta.

Kannaotto edellä mainitun perusteella:

Lupa- ja valvontavirasto toteaa, että hakemus on puutteellinen eikä sen perusteella voida arvioida hankkeen ympäristövaikutuksia. Hakemusta tulee täydentää lausunnossa esitetyllä tavalla. Mikäli hakemusta täydennetään, voidaan siitä pyytää uusi lausunto Lupa- ja valvontavirastolta. Lupaharkinnassa tulee lisäksi ottaa huomioon ainakin seuraavaa:

- Kattavamman luontovaikutusten arvioinniksi luontoselvityksen tulisi sisältää valokuvia luontotyyppikuvioista sekä yksityiskohtainen lista huomionarvoisista kasvi- ja eläinlajeista, joiden esiintymisen edellytyksiä alueella on tarkasteltu. Lähtökohtaisesti kartoitukset tulee myös tehdä havainnoinnin kannalta suotuisimpaan aikaan eli keväällä-kesällä. Jos luontotyyppikartoituksen yhteydessä havaitaan luontodirektiivin liitteen IV lajeille, kuten alueellisesti esiintyvälle kirjoverkkoperhoselle soveltuvaa elinympäristöä, on näiden lajien esiintyminen ja lisääntymis- ja levähdyspaikkojen sijainti selvitettävä asianmukaisin maastohavainnoinsein.
- Lupa- ja valvontavirasto suosittelee, että jälkihoitosuunnitelmassa huomioidaan mahdollisen maa-aineksenoton seurauksena syntyneet paahdeympäristöt ja mahdollisuuksien mukaan edistetään harjukasvillisuuden kehittymistä alueella.
- Pohjavedestä tulee määrittää kerran vuodessa lämpötila, pH, sameus, sähkönjohtavuus, kloridi ja happi. Ensimmäisellä näytteenotokerralla ja sen jälkeen joka kolmas vuosi edellä mainittujen analyysien lisäksi tulee määrittää CODMn, rauta,

mangaani, sulfaatti, nitraatti- ja nitriittityppi, ammoniumtyppi, kloridi, kokonaiskovuus, alkaliniteetti, polttoainehiilivedyt, mineraaliöljyt, koliformiset ja E.coli -bakteerit, väri sekä haju.

- Ennen maa-ainestenoton aloittamista tulee alle 500 metrin etäisyydellä ottamisalueesta sijaitsevat kaivot kartoittaa ja niiden vedenpinnat selvittää sekä vedenlaatu tutkia käytössä olevista talousvesikaivoista. Tarvittaessa tulee kaivojen veden pinnankorkeutta ja laatua tarkkailla säännöllisesti.
- Tarkkailuun käytettävät pohjaveden havaintoputket tulee kirjata lupaan.
- Pinta- ja hulevesiä tulee tarkkailla 1-2 kertaa vuodessa laskeutusaltaasta pois johdettavasta vedestä. Vedestä tulee määrittää pH, sameus, kiintoaine, sähkönjohtavuus, CODMn, nitraatti (N03), nitriitti (N02), ammoniumtyppi (NH4-N), kokonaistyyppi, kokonaisfosfori ja öljyhiilivetyjakeet (C10-C40).
- Alueen maisemointiin hyödynnettävien maa-ainesten haitta-ainepitoisuuksien tulee alittaa asetuksen 214/2007 mukaiset kynnysarvotasot tai alueelliset taustapitoisuudet
- Maa-ainesten ottaminen -oppaan (Opas ainesten kestäväään käyttöön, Ympäristöministeriön julkaisuja, 2023:30) mukaan suoja-alue maantiellä on yleensä 20 m keskilinjasta, tiesuunnitelmalla on valta- ja kantateille yleensä määritelty suoja-alueen leveydeksi 30 m keskilinjasta ja moottori- ja moottoriliikenneteille 50 m lähimmän ajoradan keskilinjasta. Lupaharkinnassa tulee ottaa suoja-alueet huomioon.
- Ottamisalue tulee jälkihoitaa ottamisen edetessä tai välittömästi ottamisen päätyttyä. Jälkihoitotyöt tulee tehdä lupakauden aikana.
- Jälkihoidon ja pohjaveden tilan seuranta tulee jatkaa vähintään 3 vuotta ottamisen päätyttyä.

Ilmoitukset

Luvan haltijan on tehtävä ilmoitus lupaviranomaiselle otetusta aineksen määrästä ja laadusta vuosittain viimeistään tammikuun 31. päivänä (MAL 23 a S, MAA 9 S). Ilmoitus tehdään ensisijaisesti maa-ainestenotto -ilmoituslomakkeella.

Lausunto 28.9.2026:

Hakija on täydentänyt hakemustaan luontoselvityksellä (ProAgria Etelä-Suomi ry / MKN Maisemapalvelut). Maastotarkastelu tehtiin heinäkuussa 2026.

Lupa- ja valvontavirasto lausuu luonnonsuojelun osalta seuraavaa:

- Laadittu luontoselvitys antaa pääosin kattavan kuvan suunnittelualueen luonnonympäristöstä. Selvityksen mukaan suunnittelualueen länsi- ja eteläosa ovat hakkuuaukeaa. Itäinen osa puolestaan on noin 50-vuotiaasta kuusivaltaista kasvatusmetsää. Kasvillisuuden perusteella alue edustaa enimmäkseen tyypillistä mustikkatyyppin (MT) tuoretta kangasmetsää eli monipuolista metsäelinympäristöä. Selvitysalueella havaittiin kanahaukka, mutta selvityksestä ei käy ilmi, onko mahdollista, että laji pesisi suunnittelualueella. Lupa- ja valvontavirasto huomauttaa, että kanahaukkojen pesät ovat luonnonsuojelulain 70 § 3 momentin mukaisesti ympärivuotisesti suojeltuja. Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan selvitysten ja ennakkotietojen perusteella suunnittelualueella ei ole tiedossa muita maankäytössä huomioitavia luonnonarvoja.

Muilta osin Lupa- ja valvontavirasto pitäytyy aiemmin lausutussa (29.5.2026).

Maastokäynti

Ympäristösihteeri ja rakennustarkastaja tekevät alueella tarkastuskäynnin toiminnanharjoittajan kanssa ennen toiminnan aloittamista.

RATKAISU

Teknisen lautakunnan jaosto myöntää Maansiirto Pekka Ahonen Oy:lle maa-ainelain 4 a §:n ja ympäristönsuojelulain 47 a §:n mukaisen yhteisluvan maa-ainesten ottoon, louhintaan ja murskaukseen kiinteistön osalle 576-874-1-1. Toimintaa tulee harjoittaa noudattaen seuraavia lupamääräyksiä. Niiltä osin, kuin ei ole annettu erillisiä lupamääräyksiä, tulee toiminnassa noudattaa hakemusta, ottosuunnitelmaa ja LVV:n lausuntoa. Jos valtioneuvoston asetuksella annetaan jo myönnetyn luvan määräystä ankarampia säännöksiä tai näistä poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, asetusta on luvan estämättä noudatettava.

Lupamääräykset

1. Ennen ottamistoiminnan aloittamista luvanhaltijan on pyydettävä valvontaviranomaista suorittamaan alueella aloitustarkastus. Tarkastuksessa tarkastetaan esimerkiksi ottamisalueen rajojen ja korkotasojen merkinnät. Ennen oton aloittamista tulee vakuuden olla hyväksytty. (MAL 11 §, MAA 7 §)
2. Ottamisalueen pinta-ala n. 2,6 ha. Maa ainesten kokonaisottomäärä on enintään 150 000 m³ltr ja keskimääräinen vuotuinen kalliomursketuotto 25 000 tn/a. (MAL 3, 11 §, YSL 52 §)
3. Luvan voimassaoloaika on 15 vuotta. Kaikki toiminta jälkihoitotyöt mukaan lukien on suoritettava luvan voimassaoloaikana. (MAL 10 §, MAA 8 §)
4. Alin sallittu ottotaso on +135,00 m (N2000). Suunnitelmapiirroksiin merkittyjä alimpia ottamistasoja alueen eri kohdilla ei saa alittaa. (MAL 3, 11 §)

5. Maa-ainesten ottamisen tulee edetä ottosuunnitelman mukaisesti. Maisemointia tulee mahdollisuuksien mukaan tehdä vaiheittain jo ottotoiminnan aikana. Naapuritiloihin tulee jättää vähintään 30 metrin suojaetäisyys, jollei muuta ole kirjallisesti sovittu. (MAL 11 §)

6. Luvan haltija vastaa maa-aineslain 9 §:n mukaisista velvoitteista, jotka maa-ainesten ottamisesta saattavat aiheutua. (MAL 9 §)

7. Toiminnassa tulee ehdottomasti noudattaa seuraavia toiminta-aikoja:

Poraus ma-pe klo 7.00–21.00, Rikotus ma-pe 8.00–18.00, Murskaus ma-pe 7.00–22.00 ja Kuormaus, Räjähdykset ma-pe 8-18 (1-2 pv/v) ja kuljetukset ma-pe klo 7.00–22.00 (satunnaisesti la ja su 7.00–18.00). Satunnaista kuormausta ja kuljetusta lukuun ottamatta sunnuntaisin, arkipyhinä, juhannus- tai jouluaattona ei saa harjoittaa mitään toimintaa. (MAL 11 §, YSL 52 §)

8. Luvaton kulku alueelle on estettävä. (MAL 11 §, YSL 52 §)

9. Toiminnan tulee olla valvottua ja toiminnalla tulee olla riittävän ammattitaitoinen vastuuhenkilö, jonka yhteystiedot on toimitettava valvontaviranomaiselle sekä lähialueen asukkaille ennen toiminnan aloittamista. Vastuuhenkilön vaihtuessa valvontaviranomaiselle tulee toimittaa viipymättä uuden vastuuhenkilön yhteystiedot. Luvan haltijan tulee varmistua siitä, että nämä määräykset ovat tiedossa kaikilla alueella toimivilla henkilöillä, mukaan lukien urakoitsijat ja mahdolliset aliurakoitsijat. (YSL 52 §, JL 141 §)

10. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että ottamisalue on koko toiminnan ajan merkitty maastoon asianmukaisesti. Kaikki ottamisalueen loiventamattomat louhintaseinämät, jotka ovat yli kolme metriä korkeita, tulee ottotoiminnan aikana suojata sellaisilla leikkauksen yläreunaan sijoitettavilla aidoilla (teräsverkkooita tms.) tai maa- tai kivivalleilla, jotka estävät tehokkaasti tahattoman pääsyn leikkauksen reunalle. Putoamisvaarasta on varoitettava kyltein ja lippusiimoin, jotka sijoitetaan ympäröivään maastoon noin 10 metrin etäisyydelle louhintaseinämän reunasta. (MAL 11 §)

11. Ottoalueella on oltava koko ottotoiminnan ajan nähtävillä kiinteitä korkeusmerkintöjä, joista toiminnanharjoittaja ja valvontaviranomainen voivat seurata ottamistoiminnan korkeustasoja. (MAL 11 §)

12. Toiminnanharjoittajan tulee olla selvillä alansa parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisestä ja soveltaa sitä toiminnassaan mahdollisuuksien mukaan. (YSL 52 §)

13. Maisemointia varten alueelle saa vastaanottaa maisemoinnin kannalta välttämättömän, hyväksytyn maisemointisuunnitelman mukaisen määrän pilaantumattomia maa-aineksia, joiden haitta-ainepitoisuudet alittavat valtioneuvoston asetuksessa 214/2007 annetut maaperän haitallisten aineiden pitoisuuksien kynnysarvot. Kynnysarvot ylittäviä massoja voidaan kuitenkin tuoda, jos alueen luontaiset taustapitoisuudet ovat kyseisen haitta-aineen osalta kynnysarvoja suurempia, eivätkä tuotavan aineksen pitoisuudet ylitä tätä taustapitoisuutta. Tässä tapauksessa alueen luontaiset taustapitoisuudet tulee selvittää

luotettavasti. Alueelle vastaanotettava ja läjitettävä maa-aines ei saa sisältää jätteitä. Lisäksi tulee varmistaa, ettei pintamaan mukana leviä alueelle haitallisia vieraslajeja.

Maisemoinnissa tulee käyttää vain sellaisia maa-aineita, jotka teknisiltä ominaisuuksiltaan soveltuvat käyttötarkoitukseen ja joiden riittävä stabiliteetti pystytään varmistamaan. Alueelle saa vastaanottaa maa-aineita vain luvan haltijana toimivan yrityksen omista työmaakohteista. Maa-aineita saa vastaanottaa vain kohteista, joiden maaperä on rakentamaton tai joiden osalta voidaan muulla tavoin varmistaa, ettei kohteen maaperä ole pilaantunut. Jos maa-aineita tuodaan jo rakennetulta alueelta tai muutoin on syytä olettaa, että maa-ainekset voisivat olla pilaantuneita, tulee maa-ainesten ympäristökelpoisuus selvittää luotettavasti. Ympäristökelpoisuuden selvittämiseksi tulee maa-aineksesta tutkia niiden haitta-aineiden pitoisuudet, joita alueen maaperään alueella aiemmin harjoitetun toiminnan seurauksena on voinut joutua. Suunnitelma haitta-ainepitoisuuksien tutkimisesta (mm. tutkittavat haitta-aineet ja näytteenottotiheys) tulee esittää Padasjoen kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen tutkimusten aloittamista. Mikäli alueelle päätyy aineita, joita ei alueelle voida läjittää, on ne toimitettava viipymättä asianmukaiseen vastaanottopaikkaan. (YSL 52, 58 §, JL 29 §)

14. Vastaanotettavien maa-ainesten laatu tulee varmistaa lähtökohtaisesti jo lähtöpaikassa. Alueelle vastaanotettavia maa-aineita tulee tarkkailla aistinvaraisesti. Mikäli ilmenee syytä epäillä maa-aineksen olevan pilaantunutta, on maa-aineserästä otettava näytteet, joilla varmistetaan, etteivät haitta-ainepitoisuudet ylitä määräyksessä 13 mainittuja pitoisuuksia. Näytteenotossa on käytettävä sertifioitua näytteenottajaa ja näytteiden analysoinnissa akkreditoitua laboratoriota. (YSL 52, 58 §)

15. Vastaanotettavista maa-aineksista tulee pitää kirjaa. Kirjanpitoon on merkittävä vastaanotetun maa-aineksen vastaanottoajankohta, laatu, määrä, alkuperä, kuljettaja sekä tiedot maa-aineserän laadunvarmistuksesta. Mahdollisuuksien mukaan on pidettävä kirjaa siitä, minne kukin maa-aineserä on läjitetty. Myös vastaanottamatta jätetyistä kuormista tulee pitää kirjaa. Kirjanpitotiedot on säilytettävä paperisena tai sähköisesti kuusi vuotta. (YSL 58, 62 §, JL 118, 119 §)

16. Toiminnasta aiheutuva melu ei saa häiriöille alttiissa kohteissa ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja:

- asumiseen käytettävillä alueilla päiväajan (klo 7-22) ohjearvo 55 dB(A) ja yöajan (22-7) ohjearvo 50 dB(A)
- loma-asumiseen käytettävillä alueilla (taajaman ulkopuolella) päiväajan ohjearvo 45 dB(A) ja yöajan ohjearvo 40 dB(A). Lähimmät loma-asunnot sijaitsevat n. 700 m päässä Iso-Koivisto-järven rannalla. Toiminnan melulähteet on sijoitettava teknisten mahdollisuuksien mukaan toiminta-alueen alimmalle kohdalle. Melun leviämistä tulee ehkäistä esimerkiksi varastokasojen sijoittelulla ja korkeudella, murskauskalusteiden koteloineilla ja kumituksilla, kivitaskujen ja tasaisen louheensyötön avulla, putoamiskorkeutta säätämällä sekä muilla

mahdollisilla teknisillä ratkaisuilla. Toiminnasta johtuvan liikenteen aiheuttamaa meluhaittaa tulee ehkäistä kalustoteknisin ratkaisuin sekä huolehtimalla kuljetuskaluston kunnosta. Valvontaviranomainen voi tarvittaessa määrätä selvittämään meluvaikutuksia esimerkiksi melumittauksin ja tehostamaan meluntorjuntatoimia. (MAL 11 §, YSL 52, 62 §, VNa 800/2010, VNp 993/1992)

17. Toiminnasta aiheutuvia pölyhaittoja on ehkäistävä esimerkiksi koteloinnein tai kastelemalla käsiteltäviä, varastoitavia, kuormattavia ja kuljetettavia kiviaineksia sekä ajoväyliä. Kiven porauksessa syntyvän pölyn leviämistä on estettävä sijoittamalla porausvaunuihin pölynkeräyslaitteet tai käyttämällä muuta pölyn leviämisen estämisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Kuormattavan ja murskauslaitteiston kuljettimelta varastokasaan putoavan kiviaineksen pölyämistä on estettävä säätämällä putoamiskorkeus mahdollisimman pieneksi, kiinnittämällä murskauslaitteiston kuljettimien päähän pölyämistä estävät suojat tai käyttämällä muuta pölyn leviämisen estämisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava, ettei maa-aineksia kulkeudu ottoalueelta yleiselle tielle ja on tarpeen mukaan puhdistettava tiealueelle kulkeutuneet maa-ainekset välittömästi. Maa-ainесkuormista irtoava pöly ei saa aiheuttaa haittaa ympäristölle. Valvontaviranomainen voi tarvittaessa määrätä tekemään pölymittauksia tai tehostamaan pölyntorjuntatoimia. Räjäytysten ja niitä seuraavien paineaaltojen sekä tärinän aiheuttamia haittoja tulee ehkäistä työn huolellisella suunnittelulla ja suoritustavan valinnalla. Tarvittaessa tulee ryhtyä toimenpiteisiin haittojen vähentämiseksi. Valvontaviranomainen voi tarvittaessa määrätä tekemään tärinämittauksia. (MAL 11§, YSL 52 §) (MAL 11 §, YSL 52 §)

18. Toiminnasta ei saa aiheutua pohjavesien pilaantumista eikä talousvesikäytössä olevien kaivojen vedenlaadun tai antoisuuden heikentymistä. (MAL 11 §, YSL 52, 66 §) Pohjaveden laatua tulee tarkkailla alueelle asennettavasta pohjaveden havaintoputkesta tai kaivosta. Havaintoputken/kaivon sijaintitieto tulee toimittaa kunnan ympäristösuojeluun. Näytteenotto tulee suorittaa LVV:n lausunnon mukaisesti:

Pohjavedestä tulee määrittää kerran vuodessa lämpötila, pH, sameus, sähkönjohtavuus, kloridi ja happi. Ensimmäisellä näytteenottokerralla ja sen jälkeen joka kolmas vuosi edellä mainittujen analyysien lisäksi tulee määrittää CODMn, rauta, mangaani, sulfaatti, nitraatti- ja nitriittityppi, ammoniumtyppi, kloridi, kokonaiskovuus, alkaliniteetti, polttoainehiilivedyt, mineraaliöljyt, koliformiset ja E.coli -bakteerit, väri sekä haju.

Ennen maa-ainestenoton aloittamista tulee alle 500 metrin etäisyydellä ottamisalueesta sijaitsevat kaivot kartoittaa ja selvittää niiden vedenpinnat. Myös vedenlaatu tulee tutkia käytössä olevista talousvesikaivoista. Tarvittaessa tulee kaivojen veden pinnankorkeutta ja laatua tarkkailla säännöllisesti. Tällaiset lähimmät kaivot sijaitsevat tuotantosikalan pihapiirissä.

Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä muuttamaan pohjavesitarkkailua tai ottamaan ylimääräisiä näytteitä esimerkiksi pohjavesitarkkailussa saatujen tulosten tai valtion

ympäristönsuojeluviranomaisen antaman uuden pohjavesitarkkailuohjeen perusteella. (MAL 11 §, YSL 52, 62, 66 §)

19. Toiminnasta ei saa aiheutua pintavesien pilaantumista tai vesistöjen tilan heikentymistä. Toiminta-alueen hulevedet tulee johtaa hakemuksen mukaisesti selkeytysaltaan kautta maastoon. LVV:n lausunnon mukaisesti alueelle on rakennettava selkeytysallas ja pinta- ja hulevesiä tulee tarkkailla 1-2 kertaa vuodessa laskeutusaltaasta poisjohdettavasta vedestä. Vedestä tulee määrittää pH, sameus, kiintoaine, sähkönjohtavuus, CODMn, nitraatti (NO₃), nitriitti (NO₂), ammoniumtyppi (NH₄-N), kokonaistyyppi, kokonaisfosfori ja öljyhiilivetyjakeet (C₁₀-C₄₀). Näytteenotossa on käytettävä sertifioitua näytteenottajaa ja näytteiden analysoinnissa akkreditoitua laboratoriota. Hulevesien tarkkailuraportissa on esitettävä kuvaajan muodossa tulosten vertailu edellisvuosien tuloksiin sekä sanallinen asiantuntija-arvio siitä, miten maa-ainestenotto on vaikuttanut pintavesiin alueella. Tarkkailuraportissa tulee esittää tarkkailupisteiden sijainti kartalla. Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä muuttamaan hulevesitarkkailua tai ottamaan ylimääräisiä näytteitä esimerkiksi hulevesitarkkailussa saatujen tulosten perusteella. (MAL 11 §, YSL 52, 62, 66 §)

20. Mikäli toiminta-alueelle rakennetaan polttoaineiden varastointiin käytettävä tukitoiminta-alue, tulee huolehtia asianmukaisista maaperänsuojaurakenteista. Tukitoiminta-alueen rakentamisesta tulee toimittaa suunnitelma valvontaviranomaiselle hyväksyttäväksi hyvissä ajoin ennen rakentamista. Mikäli alueella varastoidaan polttoaineita, polttonestesäiliöiden on oltava kaksoisvaippaisia tai kiinteällä valuma-altaalla varustettuja. Polttonestesäiliöissä on oltava ylitäytönestimet ja tankkauslaitteistoiden on oltava lukittavia. Polttonestesäiliöt tankkausurakenteineen tulee sijoittaa tukitoiminta-alueelle. (MAL 11, YSL 52, 66 §)

21. Alueella ei saa huoltaa, korjata tai pestä työkoneita tai laitteita lukuun ottamatta pieniä päivittäisiä huoltotoimenpiteitä. Toiminta-alueella tulee olla varattuna imeytysmateriaalia mahdollisten polttoaine- tai kemikaalivuotojen varalle. Mikäli alueella suoritetaan työkonien tankkausta siirrettävällä tankkauslaitteistolla, tulee tankkauspaikan maaperä suojata ja tankkaustapahtumaa valvoa. (MAL 11 §, YSL 52, 66 §)

22. Mikäli alueella varastoidaan kemikaaleja tai muita vaarallisia aineita (esim. voitelu- ja hydraulikkaöljyt), tulee ne varastoida katetussa, lukittavassa tilassa kullekin aineelle lainsäädännössä annettujen määräysten mukaisesti. Kemikaalien pääsy maaperään ja pinta- tai pohjavesiin on estettävä. Nestemäiset kemikaalit tulee säilyttää tilavuudeltaan riittävän suuren suoja-altaan päällä. Kemikaalien varastointitilojen kunnosta on huolehdittava. (MAL 11§, YSL 52, 66 §)

23. Murskaus- ja seulontalaitteistot, niiden mahdolliset aggregaatit tai tankkaustapahtumat eivät saa aiheuttaa maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Toiminnanharjoittajan tulee varmistua riittävästä maaperänsuojaurakenteista. Mahdollisille suojatuille maa-alueille kertyvien sadevesien keräily ja käsittely on järjestettävä niin, että likaisten sadevesien imeytyminen maaperään ei ole mahdollista. Laitteiston tankkauksessa tankkauslaitteiston

alapuolinen maaperä tulee suojata. Tankkauksen yhteyteen tulee olla varattuna riittävä määrä imeytysmateriaalia ja tankkaustapahtumaa tulee valvoa. (MAL 11 §, YSL 52, 66 §)

24. Toiminnassa syntyvät jätteet tulee käsitellä ja varastoida asianmukaisesti sekä toimittaa vastaanottopaikkaan, jolla on lupa ottaa vastaan kyseistä jätettä. Mahdolliset vaaralliset jätteet (esimerkiksi öljyiset imeytysaineet) tulee säilyttää lukitussa tilassa erillään toisistaan ja muista jätteistä sekä merkitä asianmukaisesti. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava alueen siisteydestä. Alueella ei saa säilyttää toimintaan kuulumatonta tavaraa eikä jätteitä. (MAL 11 §, YSL 52, 58 §, JL 29, 72 §)

25. Onnettomuuden tai häiriötilanteen sattuessa toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä viipymättä tilanteen edellyttämiin torjunta- tai korjaustoimiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja haitallisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi. Aiheutuneiden ympäristövaikutusten selvittäminen on aloitettava tilanteen edellyttämässä laajuudessa valvontaviranomaisen kanssa sovittavalla tavalla. Lisäksi on tehtävä korjaavat toimenpiteet vastaavan tilanteen toistumisen estämiseksi. Mahdollisista öljy- tai kemikaalivahingoista tulee ilmoittaa pelastuslaitokselle, valvontaviranomaiselle sekä valtion ympäristönsuojeluviranomaiselle. Toiminta-alueella tulee olla varattuna riittävästi imeytysainetta. Saastuneet maa-ainekset ja imeytysaineet on toimitettava asianmukaiseen vastaanottopaikkaan. (MAL 11 §, YSL 52, 66, 134 §)

26. Luvanhaltijan tulee pitää kirjaa

- toiminta-ajoista
- räjäytyksistä
- otetuista maa-aineksista
- murskatuista maa-aineksista
- melun- ja pölyntorjuntatoimenpiteistä
- vuotuisista laskennallisista hiukkas- NOx- ja CO₂-päästöistä
- jätteistä (määrä lajeittain sekä toimituspaikat)
- pinta- ja pohjavesien tarkkailusta
- suojausrakenteiden, vesienkäsittelyrakenteiden, korko- ja rajamerkintöjen sekä muiden toimintaan liittyvien rakenteiden kunnon tarkkailusta
- ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttaneista tilanteista sekä muista vahinko- ja häiriötilanteista
- määräyksen 13 mukaiset tiedot maisemointiin käytettävistä maa-aineksista. Määräysten 18 ja 19 mukaiset vesientarkkailutulokset sekä yhteenveto tässä määräyksessä luetelluista

kirjanpitoliedoista tulee toimittaa valvontaviranomaiselle vuosittain helmikuun loppuun mennessä. (MAL 11, YSL 62, JL 118, 120 §)

27. Maa-ainesluvan haltijan tulee vuosittain tammikuun loppuun mennessä ilmoittaa otetun maa aineksen määrä ja laatu maa-ainestenoton valvontaviranomaiselle. Ottamisilmoitus tehdään myös silloin, kun maa-ainesten ottaminen on päättynyt tai keskeytynyt. Tiedot tulee ensisijaisesti ilmoittaa suoraan sähköiseen NOTTO-järjestelmään. (MAL 23a §, MAA 9 §)

28. Alueen jälkihoito on suoritettava hakemuksessa esitetyn mukaisesti. Mahdollisuuksien mukaan jälkihoitotoita on tehtävä jo ennen ottamistoiminnan loppumista. Jälkihoidossa tulee huomioida maa-aineksenoton seurauksena syntyneet paahdeympäristöt ja mahdollisuuksien mukaan tulee edistää harjukasvillisuuden kehittymistä alueella. (MAL 11 §, YSL 52 §, MAA 8 §)

29. Kun maa-ainesten ottaminen on päättynyt tai viimeistään ennen kuin luvan voimassaoloaika on kulunut umpeen, on alueella toimitettava lopputarkastus valvontaviranomaisen määräämällä tavalla. Ennen lopputarkastusta on luvansaajan toimitettava valvontaviranomaiselle loppumittauspöytäkirja. Maa-ainesluvan haltijan on pyydettävä tässä tarkoitettua lopputarkastusta. (MAA 7 §)

30. Maa-ainestenoton jälkihoitotoimenpiteiden varmistamiseksi luvan haltija asettaa 6000 euron vakuus. Vakuus voi olla muodoltaan omavelkainen takaus, takuu (nk. on first demand), takausvakuutus tai pantattu talletus (vaatimuksina sulkutili ja kuittaamattomuussitoumus). Vakuuden antajan on oltava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa. Vakuus on asetettava ennen maa-ainesten ottamista ja valvontaviranomainen tarkistaa vakuuden soveltuvuuden ennen sen hyväksymistä. Vakuuden tulee olla voimassa niin kauan, kunnes maa-ainesten otto on suoritettu ja luvan mukaiset jälkihoitotoimenpiteet on hyväksyttävästi loppuun saatettu. Vakuuden riittävyyden turvaamiseksi sen määrä tarkistetaan tarvittaessa. (MAL 12 §, YSL 59 61 §)

RATKAISUN PERUSTELUT

Luvan myöntämisen edellytykset

Ympäristönsuojelulain 49 §:n (Luvan myöntämisen edellytykset) mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa: 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa; 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; 5) eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisitusta; 6) olennaista heikennystä edellytyksiin harjoittaa saamelaisien kotiseutualueella perinteisiä saamelaiselinkeinoja tai muutoin ylläpitää ja kehittää saamelaiskulttuuria taikka olennaista

heikennystä kolttien elinolosuhteisiin tai mahdollisuuksiin harjoittaa kolttalaissa tarkoitettuja luontaiselinkeinoja kolttalaueella.

Ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa todetaan, että ympäristön pilaantumisen tarkoitetaan sellaista päästöä, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa: a) terveyshaittaa; b) haittaa luonnolle ja sen toiminnoille; c) luonnonvarojen käyttämisen estymistä tai melkoista vaikeutumista; d) ympäristön yleisen viihtyisyyden tai erityisten kulttuuriarvojen vähentymistä; e) ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä; f) vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle; tai g) muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus.

Ympäristönsuojelulain 11 §:n mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä. Toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon toiminnan: 1) luonne, kesto, ajankohta ja vaikutusten merkittävyys sekä pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski; 2) vaikutusalueen herkkyyys ympäristön pilaantumiselle; 3) merkitys elinympäristön terveellisyyden, ja viihtyisyyden kannalta; 4) sijoituspaikan ja vaikutusalueen nykyinen ja oikeusvaikutteisen kaavan osoittama käyttötarkoitus; 5) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Ympäristönsuojelulain 12 §:n (Oikeusvaikutteinen kaava toiminnan sijoittamisessa) mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Lupaharkinnan perusteita koskevassa ympäristönsuojelulain 48 §:ssä todetaan seuraavaa: Lupaviranomaisen on tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja otettava huomioon asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset ja mielipiteet. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään. Ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset. Lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään. Maa-aineslain 6 §:n (Luvan myöntämisen edellytykset) mukaan lupa aineiden ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Maa-aineslain 3 §:n mukaan ko. laissa tarkoitettuja aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu: 1) kauniin maisemakuvan turmeltumista; 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista; 3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa; tai 4) tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

Pölyn osalta toiminta-alueella on käytössä vakiintuneiden käytänteiden sekä parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisia ratkaisuja pölyhaittojen torjuntaan, ja näiden käytöstä sekä parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen seuraamisesta on annettu myös lupamääräyksiä. Kiviainestoiminnan BAT-oppaan mukaan murskaus on kiviainestoiminnan merkittävien pölyhaittojen aiheuttaja, mutta murskaamonkaan pöly aiheuttaa harvoin merkittäviä haittoja yli 500 metrin päässä murskaamosta sijaitseville kohteille. Kuljetuksista aiheutuvan pölyhaitan aiheutumisesta on pyritty ehkäisemään määräämällä kuljetettavien aineiden kastelusta tarvittaessa. Lupamääräyksissä on todettu myös, että tarvittaessa valvontaviranomainen voi määrätä tekemään pölymittauksia tai tehostamaan pölyntorjuntatoimia. Toiminnasta ei katsota aiheutuvan kohtuutonta pölyhaittaa. Tärinän osalta toiminnanharjoittajaa sitovat yhteisluvan ja sen perusteena olevan lainsäädännön lisäksi myös räjäytystyötä koskevat säädökset.

Toimittaessa hakemuksessa esitetyn ja annettujen lupamääräysten mukaisesti toiminnan voidaan arvioida edustavan parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevat vaatimukset on tässä lupapäätöksessä otettu huomioon erityisesti määräyksissä, jotka koskevat toiminnasta aiheutuvien melu-, pöly- ja tärinähaittojen rajoittamista, maaperän, pohja- ja pintavesien suojelua sekä onnettomuuksien ehkäisyä.

Toiminta täyttää lupamääräykset huomioiden myös jätelain vaatimukset. Teknisen lautakunnan jaosto katsoo, että toimittaessa tämän päätöksen mukaisesti ei lupahakemuksen mukaisesta kivenlouhinnasta ja murskauksesta aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa ympäristönsuojelulain 49 §:ssä tarkoitettua terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella, eikä kohtuutonta rasitusta naapureille.

Suunnittelualue ei sijoitu luokitellulle pohjavesialueelle eikä vesistön läheisyyteen. Lähin vesistö Taruksenoja sijoittuu n. 430 m päähän suunnitelma-alueesta. Iso-Koivistonjärvi sijaitsee n. 600 m päässä kohteesta.

Päätöksessä on annettu määräyksiä toiminnasta aiheutuvien melu-, pöly- ja tärinähaittojen, maaperään sekä pinta- ja pohjavesiin aiheutuvien haittojen rajoittamiseksi, asianmukaisen jätehuollon ja jälkihoidon varmistamiseksi sekä toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailemiseksi.

Lupamääräyksiin on tarvittavilta osin sisällytetty myös valvontaviranomaiselle mahdollisuus vaatia tarkempia selvityksiä tai tehostettuja suojaustoimia, mikäli sellaiset toiminnan aikana katsotaan tarpeelliseksi. Näin ollen Teknisen lautakunnan jaosto katsoo, että tämän päätöksen mukaisesti harjoitettuna toiminta täyttää ympäristönsuojelulain mukaiset luvan myöntämisen edellytykset. Lupahakemuksessa esitetty toiminta lupamääräykset huomioon ottaen ei aiheuta maa-ainelain tarkoittamalla tavalla kauniin maisemakuvan turmeltumista,

luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista tai huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa.

Hakija on selvittänyt alueen luontoarvoja riittävästi. Luontoselvitys on tehty LVV:n ensimmäisen lausunnon jälkeen. Selvitysalueella tai sen välittömässä läheisyydessä ei sijaitse Natura 2000 -alueita, valtakunnallisten luonnonsuojeluohjelmien kohteita, luonnonsuojelualueita, luonnonmuistomerkkejä tai muinaismuistoja. Suunnittelualueelle ei sijoitu luonnonsuojelulain (9/2023) 64 §:n mukaisia suojeltuja luontotyypppejä.

Edellä mainittu huomioiden luvan myöntämisellä ei katsota olevan merkittävää haitallista vaikutusta luonnonolosuhteisiin tai maisemakuvaan.

Lopputulema

Edellä mainitut seikat, annetut lupamääräykset sekä niiden perustelut huomioiden toiminnan katsotaan täyttävän sekä maa-aineslaissa että ympäristönsuojelulaissa annetut luvan myöntämisen edellytykset ja näin ollen lupa on myönnettävä.

Lupamääräysten yksilöidyt perustelut Lupamääräys 1 on tarpeen toiminnan valvonnan kannalta. Aloitustarkastuksen tarkoituksena on varmistua siitä, että ottamisen aloittamisen edellytykset on täytetty.

Lupamääräykset 2-3: Ottamiseen liittyvien aluemääritelmien ja pinta-alojen sekä ottomäärien kirjaaminen on tärkeää, jotta maa-aineslupan mukaisia alueita sekä ottamisen ja velvoitteiden toteuttamista voidaan valvoa yksiselitteisesti määritellyillä alueilla. Määritelmien tarkoitus on osaltaan varmistaa maa-ainesten ottaminen luvan mukaiselta alueelta. Lupa on myönnetty hakemuksen mukaisesti 15 vuodeksi. 15 vuoden voimassaoloaika perustuu ottosuunnitelman ja hankkeen laatuun: alueen ominaisuuksien ja toiminnan urakaluonteisuuden vuoksi lupa on tarkoituksenmukaista myöntää 15 vuodeksi. Kirjaus siitä, että jälkihoitotyöt on suoritettava luvan voimassaolon aikana, on tarpeen sen varmistamiseksi, että ottamistoiminnassa huomioidaan jälkihoitotyöt ja niille varattava aika.

Lupamääräys 4 on tarpeen pohjaveden suojelemiseksi ja ottamistoiminnan kokonaisuuden hallitsemiseksi.

Lupamääräys 5 on tarpeen toiminnan valvonnan, riittävien jälkihoitotoimenpiteiden varmistamisen sekä haittojen ehkäisemisen kannalta. Vakiintuneen käytännön mukaisesti naapuritiloihin jätettävän suojaetäisyyden tulee kalliokiviaineksen ottoalueella olla vähintään 30 metriä.

Lupamääräyksen 6 perusteena on maa-aineslain 9 §, jonka mukaan kiinteistön omistajalla ja haltijalla on oikeus saada ainesten ottajalta täysi korvaus haitasta, joka ainesten ottamisesta hänelle aiheutuu, jos ainesten ottaminen alentaa viereisen tai lähistöllä sijaitsevan kiinteistön arvoa tai aiheuttaa muuta sellaista vahinkoa tai haittaa kiinteistön käyttämiselle, mitä ei ole pidettävä vähäisenä. Määräys on kirjattu erilliseksi lupamääräykseksi selvyiden vuoksi ja toiminnanharjoittajan vastuun korostamiseksi.

Lupamääräys 7 on tarpeen toiminnasta aiheutuvien haittojen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Toiminta-ajat on myönnetty hakemuksen mukaisina. Eri toiminnoille sallittujen toiminta-aikojen yksiselitteinen määrittäminen on tärkeää toiminnan valvonnan sekä lähialueen asukkaiden kannalta. Kuljetuksella tarkoitetaan kaikkea tuotantotoimintaan suorasti tai epäsuorasti liittyvää kulkemista raskaalla ajoneuvolla.

Lupamääräys 8 on tarpeen haittojen ehkäisemiseksi. Luvattoman kulun estämisellä voidaan ehkäistä ilkeästä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista, roskaantumista sekä vaaratilanteita.

Lupamääräyksellä 9 pyritään edesauttamaan toiminnanharjoittajan ja lähialueen asukkaiden välistä vuorovaikutusta sekä lieventämään toiminnasta aiheutuvia haittoja. Ammattitaitoinen vastuuhenkilö on tarpeen toiminnan valvonnan sekä onnettomuustilanteisiin varautumisen kannalta. On tärkeää, että valvontaviranomaisilla on ajantasainen tieto toiminnan vastuuhenkilöstä. Lisäksi on tärkeää lupamääräysten noudattamisen kannalta, että määräykset ovat tiedossa kaikilla, jotka alueella toimivat.

Lupamääräykset 10-11 on annettu alueen turvallisuuden takaamiseksi sekä valvonnan ja ottotoiminnan seuraamisen tueksi. Kiinteät korkomerkinnot mahdollistavat ottotasojen luotettavan seurannan sekä jokapäiväisessä toiminnassa että viranomaistarkastuksilla.

Lupamääräyksellä 12 on tarkoitus varmistaa, että toiminnassa käytetään ympäristönsuojelun kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Määräys tulee suoraan lainsäädännöstä, mutta se on nostettu myös lupamääräykseen, jotta asia tulisi mahdollisimman hyvin huomioiduksi jokapäiväisessä toiminnassa.

Määräykset 13-15 koskevat alueen maisemointia varten ulkopuolelta tuotavia maa-aineksia ja niiden tarkoituksena on varmistaa, että jälkihoidossa käytetään vain välttämätön määrä alueelle ja käyttötarkoitukseensa soveltuvia, pilaantumattomia maita. Jäte- ja ympäristönsuojelulainsäädännön mukaisesti maisemointia varten voi tuoda ulkopuolelta vain maisemoinnin kannalta välttämättömän määrän maa-aineksia, jotta maiden läjitystä ei katsota maankaatopaikkatoiminnaksi. Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen kannalta on olennaista, että alueelle tuodaan vain maa-aineksia, joiden pilaantumattomuudesta voidaan olla varmoja. Maisemoinnin onnistumisen ja luiskien pysyvyyden kannalta on tärkeää, että maisemointiin käytettävän maa-aineksen riittävä stabiliteetti varmistetaan. Tämän vuoksi esimerkiksi savimaita tulee käyttää maisemoinnissa vain harkiten. Tuoduista maa-aineksista on pidettävä kirjaa, jotta pysytään selvillä maa-aineksen määrästä ja voidaan tarvittaessa jäljittää esimerkiksi sen alkuperä.

Lupamääräys 16 ovat tarpeen toiminnasta aiheutuvien meluhaittojen rajoittamiseksi. Toiminnan pitkäkestoisuus huomioiden on tärkeää, että meluntorjuntaa tehdään tehokkaasti. Melumittauksilla voidaan varmistaa, etteivät melutason ohjearvot ylity ja tarvittaessa edellyttää tarkoituksenmukaisia meluntorjuntatoimia mittaustulosten perusteella.

Lupamääräys 17 on tarpeen toiminnasta aiheutuvien pöly- ja tärinähaittojen rajoittamiseksi sekä sen varmistamiseksi, ettei toiminnasta aiheudu ilmanlaadun heikentymistä. Tärinää koskeva määräys on tarpeen myös ja tärinän ja paineaaltojen aiheuttamien rakennus- ym. vaurioiden ehkäisemiseksi.

Lupamääräys 18 on tarpeen pohjavesien suojelemiseksi. Pohjavedellä tarkoitetaan kaikkea maanpinnan alaista vettä, joka täyttää avoimet tilat maa- ja kallioperässä.

Ympäristönsuojelulain 5 §:n 11 kohdan sekä vesilain 1 luvun 3 §:n kohdan 7 mukaan pohjavedellä tarkoitetaan maa- tai kallioperässä olevaa vettä. Näytteenottoa koskevat vaatimukset on asetettu tarkkailun asianmukaisuuden varmistamiseksi. Näytteenoton analyysivalikoima on kiviainestoinnin BAT oppaan mukainen.

Lupamääräys 19 on tarpeen pintavesien suojelemiseksi sekä hulevesien käsittelyn asianmukaisuuden varmistamiseksi. Näytteenoton analyysivalikoima on maa-ainesoppaan (Maa aineiden ottaminen: Opas aineiden kestäväseen käyttöön, YM 2023) mukainen.

Pintavesinäytteenotto tulee tehdä kaksi kertaa vuodessa (LVV:n lausunto 1-2 kertaa), jotta mahdolliset muutokset alueelta johdettavan veden laadussa voidaan havaita nopeammin ja varmemmin. Pintavesiin kohdistuvan kuormituksen määrä ja laatu voi vaihdella voimakkaasti vuosien ja vuodenaikojen välillä riippuen muun muassa sateiden määrästä. Tästä johtuen kahdesti vuodessa tapahtuvaa pintavesitarkkailua voidaan pitää vähimmäisvaatimuksena.

Lupamääräykset 20–23 ovat tarpeen maaperän suojelemiseksi, kemikaalien asianmukaisen käsittelyn ja varastoinnin takaamiseksi sekä onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

Lupamääräys 24 on tarpeen asianmukaisen jätehuollon varmistamiseksi. Jätteiden oikealla käsittelyllä varmistetaan, ettei jätteistä tai niiden varastoinnista aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa, terveyshaittaa tai alueen roskaantumista.

Lupamääräys 25 on tarpeen mahdollisissa onnettomuustilanteissa syntyvien haittojen ja ympäristön pilaantumisen rajaamiseksi.

Lupamääräykset 26-27: Kirjanpitoa ja raportointia koskevat määräykset ovat tarpeen valvonnan ja tarkkailun tehokkaaksi toteuttamiseksi. Toiminnanharjoittajan tulee olla selvillä toiminnastaan ja sen ympäristövaikutuksista sekä otetun maa-aineksen määrästä ja laadusta. Valvontaviranomaisella on lainsäädännön nojalla tiedonsaantioikeus ja toiminnanharjoittajalla velvollisuus toimittaa valvontaviranomaiselle em. määräyksissä edellytetyt tiedot.

Lupamääräyksellä 28 varmistetaan alueen asianmukainen jälkihoito ja turvallisuus.

Määräyksen 29 perusteena on maa-ainesasetuksen 7 §, jonka 3 momentti koskee lopputarkastusta. Loppumittauspöytäkirja on tarpeen, jotta alueen pohjatasot voidaan varmuudella määrittää.

Määräyksen 30 perusteena on maa-ainesvakuuden osalta maa-ainelain 12 §, joka koskee maa aineiden ottamistoiminnan vakuutta. Maa-ainesvakuuden suuruus perustuu arvioon jälkihoitotoimenpiteiden todellisista kustannuksista. Jälkihoitotoimina on huomioitu alueen pohjan, seinämien ja luiskien muotoilu, kasvukerroksen muodostaminen ja puun taimien istuttaminen sekä jälkitarkkailu. Vakuuden määrää on mahdollista tarkistaa toiminnan aikana. Hakemuksesta annetut lausunnot on otettu huomioon lupaharkintaa tehdessä ja lupamääräyksiä sekä niiden perusteluita laadittaessa. Hakijan antama vastine on otettu huomioon päätöksenteossa.

Ympäristönsuojelulain 198 §:n mukaan toimintaa ei saa aloittaa tai muuttaa ennen kuin siihen oikeuttava lupapäätös on lainvoimainen. Vakuus on asetettava ympäristöluvassa osoitetun valvontaviranomaisen eduksi ennen toiminnan aloittamista.

Hakijan on asetettava 6000 euron vakuus ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräyksen muuttamisen varalle. Vakuus on asetettava ympäristöluvassa osoitetun valvontaviranomaisen eduksi ennen toiminnan aloittamista.

Sovelletut säännökset

- Maa-aineslaki (MAL, 555/1981): 1, 3, 4, 4a, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 19, 20, 21, 23 ja 23a §
- Ympäristönsuojelulaki (YSL, 527/2014): 11, 12, 27, 34, 47a, 48, 49, 52, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 66, 70, 134, 190, 199 §
- Jätelaki (JL, 646/2011): 29, 72, 118, 119, 120, 141 §
- Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (MAA, 926/2005)
- Valtioneuvoston asetus kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010)
- Valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista (VnP 993/1992)
- Padasjoen kunnan hallintosääntö (voimaan 1.8.2026)
- Padasjoen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen taksa (päätetty 25.10.2001 tekn. ltk. § 93)
- Padasjoen kunnan maa-ainestaksa (päätetty 29.5.2017 kvalt. §14)
- Maa-ainesten ottaminen: Opas aineiden kestäväseen käyttöön (Ympäristöministeriön julkaisuja 2023:30)
- Paras käyttökelpoinen tekniikka (BAT) - Ympäristöasioiden hallinta kiviainestuotannossa (Suomen ympäristökeskus 2010)

Maa-ainestaksan 1 §:n mukaan ottamissuunnitelmaa kohti perusmaksu on 200,00 €. Perusmaksun lisäksi peritään hakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan $0,004 \text{ €/m}^3$, kuitenkin vähintään 200,00 €. Maa-ainelain 4 a §:n mukaisesta maa-aineslupan ja ympäristölupahakemuksen yhteiskäsittelystä peritään maa-aineslupahakemuksesta em. maksu ja ympäristöluvan osuutena 50 % toiminnan ympäristönsuojelulain mukaisen taksan maksusta.

Ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukaan kivenlouhinnan ympäristölupamaksu on 857,80 euroa.

Käsittelymaksu muodostuu seuraavasti:

- ottamissuunnitelman tarkastuksen perusmaksu 200 €
- maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan $0,004 \text{ €/m}^3 * 150\,000 \text{ m}^3 = 600 \text{ €}$
- puolet ympäristöluvan käsittelymaksusta $857,80 / 2 = 428,90 \text{ €}$
- Näin ollen käsittelymaksu on $200 \text{ €} + 600 \text{ €} + 428,90 \text{ €} = \mathbf{1228,90 \text{ €}}$

Hakemuksesta kuuluttaminen/lehti-ilmoitus: 171,94 €. Lasku lähetetään erikseen. Lisäksi päätöksen kuulutuskulut peritään vielä toteutuneen ilmoitusmaksun mukaisesti.

Valvontamaksu

Vuosittainen valvontamaksu määräytyy Padasjoen kunnan maa-ainestaksan 2 §:n mukaan seuraavasti: Lupapäätöksessä otettavaksi myönnetyn vuotuisen maa-ainesten määrän mukaan $0,03 \text{ €/m}^3$ ja perusmaksu 80 €/vuosi.

Valvontamaksu muodostuu seuraavasti: Maa-ainesmäärän mukainen maksu $0,03 \text{ €/m}^3 * 10\,000 \text{ m}^3 = 300 \text{ €}$

Valvontamaksua voidaan tarkistaa kulloinkin voimassa olevan taksan mukaisesti.

TÄYTÄNTÖÖNPANO

Päätöksen voimassaolo

Tämä lupapäätös on voimassa 15 vuotta lainvoimaiseksi tulemisesta.

Päätöksestä tiedottaminen

Päätös annetaan tiedoksi julkisella kuulutuksella siten kuin ympäristönsuojelulain 85 §:ssä on säädetty.

Päätös pidetään nähtävänä Padasjoen kunnan verkkosivuilla vähintään kuulutusajan.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen voi hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeuteen.

Muutoksenhakuohjeet ovat päätöksen liitteenä. Päätöspäivä on 15.10.2026.